

РЕШЕНИЕ

№ 6104

гр. София, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7054** по описа за **2023** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на началник група при СДВР – ОПП Г. В. Б., чрез процесуален представител юрк. Д. Б., против Решение № 1379/23.03.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 12558/2022 г. от СРС-НО, 22-ри състав.

С оспореното решение е отменено изцяло Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-005852/08.04.2022г., издадено от началник група в СДВР, ОПП, с което на Е. П. З. от [населено място],[жк]бл. № 102, вх. “В“, ап. № 55, за нарушение на чл.21, ал.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 850 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

В жалбата се твърди, че решението е необосновано и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Безспорно са установени както нарушението, така и обстоятелствата при които е извършено, датата и мястото на нарушението и доказателствата, които го подкрепят. Спазени са изискванията на процесуалния закон. Въззивният съд в противоречие със събраните доказателства е стигнал до погрешния извод, че нарушението не е доказано от обективна страна. Моли съдът да отмените съдебното решение и потвърди НП, като претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Е. П. З., редовно призована, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Районният съд е приел, че фактическата обстановка е правилно определена, както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи в преписаните от закона форма и съдържание, спазени са сроковете по чл.34 ЗАНН.

За да отмени оспореното НП съдът е приел на първо място, че от доказателствата по делото не става ясно къде е бил поставен пътен знак № В-26, с който е била ограничена скоростта в населеното място до 40 км/ч, което ограничава правото на защита на нарушителя.

Този извод е неправилен.

В административната преписка е приложен обилен снимков материал. От същия е видно, че знак № В-26, ограничаващ допустимата максимална скорост до 40 км/ч, е поставен преди началото на населеното място. От същия снимков материал се установява, че нарушителят управлява МПС в самото населено място, т.е. след като е подминал въпросния пътен знак и е следвало да спазва въведената с него забрана за максимално допустима скорост.

На второ място въззивната инстанция приема, че има несъответствие между АУАН и НП в правната квалификация на нарушението, което също води до ограничаване на правото на защита. Действително в АУАН е отразено, че е нарушена нормата на чл.21, ал.2 ЗДвП, във вр. чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП, а в НП е изписан само текстът на чл.21, ал.2 ЗДвП. По същество обаче няма несъответствие, доколкото чл.165, ал.2 т.6 е норма, която не дава квалификация на деянието и по никакъв начин не ограничава правото на защита. Тази норма само оправомощава контролните органи на МВР да установяват нарушенията на правилата за движение по пътищата и да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство, като посочването на този законов текст по никакъв начин не се отразява на правната квалификация на

нарушението, която правилно е дадена и в АУАН е в НП – нарушен е чл.21, ал.2 ЗДвП.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и въззивното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а оспореното НП бъде потвърдено.

При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл.63д, ал.4 и ал.5 ЗАНН на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК във връзка чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град,XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1379/23.03.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 12558/2022 г. от СРС-НО, 22-ри състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-005852/08.04.2022г., издадено от началник група в СДВР, ОПП, с което на Е. П. З. от [населено място],[жк]бл. № 102, вх. “В“, ап. № 55, за нарушение на чл.21, ал.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 850 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

ОСЪЖДА Е. П. З., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]бл. № 102, вх. “В“, ап. № 55 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ